ایران ورزشی

روزنامه ورزشی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی ■ مدیرمسئول: علی عالی ■ تلفن: ۱۴_۸۸۵۰۴۱۱۳ ■ نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳ ■ سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷_۸۸۵۰۱۳۰۰
_۸۸۷۴۶۵۸۳ ■ انتشارات: ۵و۸۸۵۴۸۸۹۲ ■ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰_۸۸۵۲۱۹۵۴ ■ نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸/ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ ■ چاپ: ایرانیان

@iranvarzeshii

دوشنبه ۳ آبان ۱۴۰۰- شماره ۶۸۸۱

نظر خود را به این شماره پیامک کنید 13 12 45 3000

WWW.INN.IR

info@inn.ir

دیگر رسانه‌ها

ترین‌های هفته اول؛ غافلگیری‌های زیبا

لیگ برتر فوتبال ایران هم بالاخره استارت خورد و با برگزاری با تأخیر بازی پرسپولیس به پایان رسید. هفته اول با درخشش گل گهر سیرجان همراه بود تا این تیم مانند فصل گذشته شروعی توفانی داشته باشد.

طبیعی است که در بین بهترین‌های هفته بازیکنان امیر قلعه‌نویی سهم ویژه‌ای داشته باشند.

گل هفته:

سروش رفیعی (سپاهان)

وقتی پای قیچی در میان باشد، گزینه اول برای انتخاب یک گل به عنوان بهترین و زیباترین خواهد بود. سروش رفیعی، آقای پاس گل فصل گذشته، این فصل هم در خشش خود را با یک قیچی زیبا در بازی سپاهان- مس رفسنجان شروع کرد تا آمادگی‌اش را به رخ رقیبان بکشد.

البته از گل زیبای عارف رستمی بازیکن ذوب آهن در بازی با صنعت نفت آبادان هم نباید گذشت. یک گل تکنیکی و زیبا که با مکث زیبای بازیکن ذوب آهن شروع شد و به یک لایی زیباتر تبدیل شد. مهدی تارتار با این گل زیبا و سه امتیازی، لیگ بیست و یکم را با برد خارج از خانه آغاز کرد.

پاس گل هفته:

یونس شاکری (گل گهر)

یونس شاکری به عنوان اولین امید گلزنی امیر قلعه‌نویی در این فصل کارش را با دو پاس گل بسیار زیبا شروع کرد. در بازی گل گهر- تراکتور، پاس دوم یونس شاکری یک پاس ویژه بود. او در شرایطی که می‌توانست خودش دروازه حریف را باز کند اما ترجیح داد سعید صادقی را به دومین گلش برساند. پاس گل اول او را اما می‌توان بهترین پاس هفته دانست. پاسی که از میان سه بازیکن حریف و تحت فشار ارسال شد و دقیقاً به همان جایی رسید که باید می‌رسید و مرتضی تبریزی به راحتی آن را تبدیل به گل کرد.

تیم هفته:

گل گهر سیرجان

امیر قلعه‌نویی با توپ پر آمده است. این مربی که فصل گذشته هم یک تنه رکوردهای فوتبال هجومی را جابه‌جا کرده بود، این فصل با یک شروع طوفانی نشان داد که قرار است باز هم یکی از تهاجمی‌ترین تیم‌های لیگ باشد. این تیم باز هم امید به گل بالای ۲ را به نام خودش ثبت کرد و ۱۸ شوت داشت که ۷ شوت در چارچوب حریف بود. نکته جالب این است که تیم حریف هم برخلاف تصور تیم دست و پا بسته‌ای نبود و براساس آمار شاگردان فیروز کریمی با امید گل ۱/۲۵ روی دروازه محسن فروزان خطرساز ظاهر شدند.

بازیکن هفته:

یونس شاکری (گل گهر)

براساس آمار یونس شاکری با ۴ پاس کلیدی و ۱۰ نبرد موفق روز خوبی را گذراند و یکی از فاکتورهای اصلی پیروزی تیمش بود. شاکری که فصل گذشته فقط ۲ پاس گل داده بود، در اولین بازی فصل به اندازه کل فصل گذشته برای هم‌تیمی‌هایش گل ساخت؛ آن هم دو پاس گل تماشایی. امیر قلعه‌نویی امیدوار است که شاکری این روند را ادامه بدهد و البته گل زدن را هم به آن اضافه کند.

مربی هفته:

یحیی گل‌محمدی (پرسپولیس)

پرسپولیس در بازی با فولاد به سختی به گل اول رسید.

شاید اگر تعویض‌های یحیی گل‌محمدی نبود این یک گل هم به راحتی برای شاگردانش از بین می‌رفت و آنها به تساوی و یا حتی شکست تن می‌دادند. کادرفنی پرسپولیس اما با دو تعویض هجومی بعد از گل اول هم جانی تازه به بازی‌اش بخشید و هم بردی پرگل را در اولین گام به دست آورد. عیسی آل‌کثیر و حامد پاکدل هر دو بازیکن تعویضی یحیی گل‌محمدی گل زدند تا ردپای کادرفنی در اولین پیروزی به خوبی دیده شود.

با توجه به روزهای سخت پرسپولیس پس از باخت مقابل الهلال، شکستن دژ فولاد دستاورد مهمی برای گل‌محمدی محسوب می‌شود. یحیی نشان داد به خوبی تیمش را پس از حذف از آسیا سامان داده بود.

چهره ویژه هفته:

جعفر سلمانی (استقلال)

جعفر سلمانی تک گل سه امتیازی استقلال را به ثمر رساند. شاید این نام آخرین کسی بود که پیش‌بینی می‌شد قرار است برگ برنده آبی‌ها در اولین بازی هفته باشد.

سلمانی که در تیم ملی و همچنین اولین بازی استقلال مقابل الهلال ضعیف ظاهر شده بود، مقابل هوادار علاوه بر گلی که زد بازیکن کلیدی فرهاد مجیدی بود.

مدافع هفته:

محمد طیبی (نفت مسجدسلیمان)

محمد طیبی با ۱۵ عملکرد دفاعی پرکارترین مدافع هفته بود. نفت مسجدسلیمان در اولین بازی خود با فراز کمالوند آمار عجیبی را به نام خودش ثبت کرد. ۰/۰۶ امید گل نشان از ناآمادگی شدید این تیم دارد که البته با توجه به دیر آماده شدن آنها اتفاق عجیبی نیست. با این حال عملکرد بسیار خوب بازیکنان نفت در خط دفاعی به رهبری محمد طیبی مانع از این شد که این بازی و آمار بد به باخت ختم شود. تساوی بدون گل در خانه پیکان فرصتی است برای فراز کمالوند تا بدون شکست و با روحیه بهتر تیمش را برای هفته‌های آینده آماده‌تر به میدان بفرستد.

اتفاق ویژه هفته:

مصدومیت محمد انصاری (مس رفسنجان)

شهریار مغانلو در اولین بازی با پیراهن سپاهان از نظر فنی روز خوبی را گذراند اما از نظر روانی شرایط خوبی نداشت. شاید همین اتفاق بود که کمی به افت او در نیمه دوم بازی انجامید. او در برخوردی که با محمد انصاری مدافع مس رفسنجان داشت، احتمالاً باعث پارگی رباط صلیبی‌اش شد. مغانلو که از این اتفاق به شدت ناراحت بود، امید داشت که این برخورد به اتفاق بدی منجر نشود اما انصاری که دو بار دیگر این مصدومیت را تجربه کرده بود، در همان زمین بازی گفت که رباطش پاره شده است.

(این مطلب پیش‌تر در سایت فوتبال ۳۶۰ منتشر شده)

عکس روز

دوران تازه در لالیگا

الکلاسیکوی دیشب، الکلاسیکوی متفاوتی بود. اولین الکلاسیکو بدون مسی. حالا شاید بهتر باشد به ستاره‌های تازه مثل همین وینیسیوس عادت کنیم. این صحنه بازی دیشب واقعاً دیدنی بود؛ تک به تک او و ترشتگن.

کاریکاتور

دیشب الکلاسیکو برگزار شد. اولین الملاسیکوی بدون مسی بعد از سال‌ها. در این سال‌ها ستاره‌های زیادی در الکلاسیکو درخشیده‌اند که حالا دیگر فقط از قاب تلویزیون می‌توانند تماشایش کنند

طنزیم

هومن جعفری

که داری خوب می‌زنی

این روزها مهدی طارمی به خوبی مشغول شاد کردن دل هواداران فوتبال ایران است. دمت گرم پسرجان! اروپا را آتش بزن! بزن بزن که داری خوب می‌زنی!

وضعیت فوتبال ایران هم جذاب شده! مثلاً شما همین تیم پدیده در مشهد را در نظر بگیرید. ببینید چه وضع خرابی دارد؟ پنجره تیمشان بسته است. یار نگرفته‌اند. بازی اول را هم از دست داده‌اند. به بازی دوم هم نمی‌رسند. به بازی سوم هم نمی‌رسند. فوتبال به مشهد نیامده. همان موقعی که مشغول دفن کردن تیم ابومسلم بودید، باید فکر این روزها و اینجا را هم می‌کردید! ابومسلم کجاست؟ پیام کجاست؟

همین مسأله تبلیغات دور زمین را ببینید! اگر تیمداری برای بخش خصوصی صرف کند، کار به اینجاها نمی‌کشد! الان مشهدی‌ها اگر بتوانند با تبلیغات دور زمین و بلیت فروشی تیم خودشان را سرپا نگه دارند، امید دارند که اسپانسر جذب کنند. البته اگر بیش از حد دیر نشده باشد! یک عمر حق فوتبال را ندادید و تیم‌ها را جای ماهیگیری کردن به سراغ ماهیگیرهای مشکوک فرستادید! فوتبال غیراقتصادی همین است که می‌بینید.

صبح: استقلال و سازمان لیگ با هم توافق کردند!

ظهر: استقلال و سازمان لیگ با هم توافق نکردند!

بعدازظهر: استقلال و سازمان لیگ قصد دارند با هم توافق کنند!

عصر: استقلال و سازمان لیگ نیت تفاهم را دارند اما از حرف تا عمل راه دشواری دارند!

این جملات یکطوری است که انگار مشغول تدریس صرف کردن افعال در زبان فارسی به یک خارجی هستیم!

تبلیغات دور زمین، بلیت فروشی و حق پخش، حق باشگاه‌ها هستند؛ همه باشگاه‌ها.

تک به تک

سام ستارزاده

سلمانی گمشده استقلال

پسر شادگان

نخستین گل استقلال در فصل جدید لیگ برتر توسط خرید جدیدی به ثبت رسید که در مقایسه با سایر هم‌تیمی‌های جدیدش، یکی از سنگین‌ترین وظایف تیم روی دوش وی قرار داده شده؛ جانشینی هرووه میلیچ و محمد نادری در جناح چپ. البته جعفر سلمانی عادت دارد که بیشتر از اعتماد مربیانش به آنها پاسخ دهد و کم‌تر از استحقاقش در رسانه‌ها تحسین گردد. بال هجومی ۲۴ ساله استقلال، چهار سالی می‌شود که از آبادان تا پورتیمائو، از جنوب ایران تا جنوب پرتغال، تکنیک چشم‌نواز و ناب خوزستانی را به نمایش می‌گذارد که به نسبت دهه‌های گذشته، در فوتبال امروز دشوارتر پیدا می‌شود.

سلمانی قسمت قابل‌توجهی از پیشرفت خود در فوتبال حرفه‌ای را مدیون پائولو سرجیو است؛ سرمربی پرتغالی که در تنها فصل حضورش در فوتبال ایران، بهترین نتیجه تاریخ صنعت نفت آبادان را رقم زد. سرجیو در ۲۰ سالگی سلمانی، درب‌های ورود به ترکیب اصلی برزیل وطنی را به روی این استعداد شادگانی گشود؛ و سه فصل بعد و اندکی پس از آن که هدایت پورتیموننزه پرتغال را در دست گرفت، او را به یکی از پویاترین لیگ‌های اروپایی آورد تا دوباره شاگردش شود؛ آن هم در تیمی که پیش‌تر پل ورود ستاره‌های آسیایی بسیاری نظیر شویا ناکاجیما، صفوی راشد و سئونگ وو لی به فوتبال اروپا بوده است.

جعفر سلمانی در دیدار مقابل هوادار، همان بالی بود که مجیدی برای آرایش ۲-۵-۳ به وی نیاز دارد؛ یک چهره مؤثر و فعال در دفاع و حمله. با سه تکل موفق و پیروزی در ۱۰ نبرد تن‌به‌تن. پسر شادگان یکی از برترین‌های دیدار آغازین استقلال در لیگ بیست‌ویکم بوده است. به‌علاوه، گل پیروزی‌بخش استقلال، روی کنترل توپ، هوش محیطی و خلاقیت و دقت بالا در زدن ضربه نهایی به دست آمد؛ ویژگی‌هایی که سلمانی مانند بسیاری از لژیونرهای فوتبال ایران، از تجربه کوتاه‌مدت خود در لیگ مطرحی همچون لیگ پرتغال به آنها دست یافت.

مهارت سلمانی نه‌تنها پائولو سرجیو، بلکه دراگان اسکوچیچ را هم مجذوب ساخت؛ به گونه‌ای که اسکوچیچ پس از رسیدن به نیمکت تیم ملی، حتی در پست غیرتخصصی نیز به سلمانی از ابتدا بازی می‌داد. به همین علت، شاید سلمانی نتوانسته توانایی‌هایش را در پیراهن تیم ملی به‌طورکامل به رخ بکشد اما با ادامه این روند، این کار را در اردوی آبی‌های پایتخت انجام خواهد داد. با تداوم بازی‌های درخشان سلمانی، شاید آبی‌ها جای خالی میلیچ و نادری را در سمت چپ خود حس نکنند.

نفر به نفر

سامان موحدی راد

پیروزی اقتصادی در گام نخست

اینجا چراغی روشن است

استقلال سه امتیاز بازی نخست لیگ بیست و یکم را کسب کرد. بازی نه چندان زیبا که با یک گل سه امتیازی و یک پنالتی پربحث برای استقلال اما با خاطره‌ای خوب به پایان رسید. در اینکه استقلال در این بازی نمایش خوبی نداشت شکی نیست. فرهاد مجیدی هم در مصاحبه بعد از بازی به این مسأله اشاره کرد. او بعد از بازی گفت: «واقعیت این است که در نیمه اول خوب نبودیم و بازی خوبی نکردیم. در نیمه دوم شرایط تیم بهتر شد و ایجاد موقعیت کردیم. در کل با اینکه پیروز شدیم اما از نحوه بازی رضایت ندارم و امیدوارم در آینده بازی‌های بهتری به نمایش بگذاریم.» شانس با استقلال یار بود که علیرغم این نمایش ضعیف برابر تیمی کم تجربه بازی می‌کرد و هوادار آنی نبود که بتواند استقلال را تهدید کند. با این حال این نمایش ضعیف نقاط روشنی هم داشت. استقلال دقایقی از بازی نمایش خوبی داشت که می‌تواند امیدوارکننده باشد. به ویژه حدفاصل از دست رفتن پنالتی تا اواخر بازی که استقلال یک نمایش قابل توجه داشت؛ بیست و چند دقیقه بازی زیبا و با برنامه‌تر از قبل که چراغ‌هایی را در دل هواداران استقلال روشن کرد. نیمه دوم بازی برای استقلال با اضافه شدن مهدی مهدی‌پور به ترکیب و جابه‌جایی آرش رضاوند با فرصت‌های بیشتری برای بازیسازی همراه بود. بازیسازی به خوبی از دفاع شروع می‌شد و بازیکنان فرصت داشتند موقعیت‌های بیشتری خلق کنند. احتمالاً بازی یک تیم در هفته نخست رقابت‌های طولانی‌ای چون لیگ محل مناسبی برای قضاوت درباره عملکرد آن نباشد اما همین بازی نخست به خوبی نشان داد که در این فصل استقلال به بازی کردن مداوم دو بازیکنش به شدت نیاز دارد؛ مهدی مهدی‌پور و امیرحسین حسین‌زاده. حضور یک نیمه‌ای مهدی‌پور در چهل و پنج دقیقه دوم به اندازه کافی به بازی استقلال ریتم داد و در نهایت هم منجر به گل شد. او در فصل پیش هم از بازیکنان خوب استقلال بود و هر وقت به میدان آمد برای استقلال عالی بازی کرد. بنابراین باید استقلالی‌ها امیدوار باشند که او زیاد مصدوم نشود و بتواند بیشترین بازی‌های ممکن را برای استقلال به نمایش بگذارد اما از مهدی‌پور که بگذریم این فصل قطعاً فصل امیرحسین حسین‌زاده خواهد بود. بازیکن جوانی که همان تک بازی‌اش در شب شکست برابر الهلال خیلی‌ها را امیدوار کرد و حالا در لیگ باید خودی نشان دهد. حسین‌زاده در نخستین بازی لیگ هم موقعیت‌های زیادی خلق کرد و اگر کمی دقت داشت به ویژه برای تصمیم‌گیری در خصوص ضربات آخر شاید استقلال این بازی را با گل‌های بیشتری به پایان می‌رساند. در کنار این بازی درخشان اما نباید از ناآمادگی چند ستاره استقلال بگذریم. ارسلان مطهری، جعفر سلمانی و آرش رضاوند باید از فرصت پدید آمده و رفتن چند ستاره به خوبی استفاده کنند و خودی نشان دهند. در مجموع استقلال هفته نخست کسل‌کننده اما امیدوارکننده بود.

پرونده

گزارش یک

میعاد نیک

گریز استقلال از بحران

برهوتِ هوادار!

نخستین گام شاگردان فرهاد مجیدی در آغاز مسیر دور و دراز لیگ برتر فوتبال، اگرچه با پیروزی و حفظ ۳ امتیاز شیرین خانگی رقم خورد اما اولین نبرد آبی پوشان مقابل تیم تازه لیگ برتری شده هوادار، خالی از ایراد و اشکال نبود.

طبیعی هم هست که تیم‌ها عموماً پس از پایان استراحت بین ۲ فصل و تمرینات بدن‌سازی پیش فصل، کمی از حالت آرمانی خود دور باشند اما ضعف تیم فوتبال استقلال در نخستین نمایش خود، چیزی فراتر از مسائل فیزیکی بازیکنان بود. عملکرد آبی‌های تهرانی در برابر شاگردان غلامرضا عنایتی، ملغمه‌ای از سردرگمی و ناتوانی جلوه می‌کرد تا در همین قدم اول، نگرانی رهسپار اردوگاه هواداران استقلالی شود.

اولین نمایش رسمی آبی پوشان تحت هدایت فرهاد مجیدی در لیگ بیست‌ویکم، نخستین باری بود که ۷ مقدس سکوهای استقلالی از هفته نخست هدایت قطب آبی فوتبال ایران را برعهده داشته. پیش از این همیشه فرهاد مجیدی به عنوان سرمربی جانشین و یا دستیار در حوالی نیمکت تیم فوتبال استقلال حضور داشت اما فصل ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بالاخره به اولین سالی تبدیل شد که فرهاد مجیدی با هیچ مدیرعاملی به مشکل نخورد، در رختکن آبی‌ها ماندگار شد تا اصطلاحاً تیم را خودش ببندد و مطابق با نیازهای خودش به جذب یا رد بازیکنان بپردازند. همین امر هم ناخودآگاه باعث شده تا انتظارات از رهبر جوان نیمکت آبی، بسیار افزایش یابد و فشارها را بیشتر کند.

آرامش و روابط دوستان بین کادرفنی و مدیریتی، حلقه مفقوده باشگاه استقلال طی حداقل ۵ سال اخیر بود. اگر بخواهیم به آنچه طی این چند سال گذشت دقت کنیم، در اکثر مواقع این فرهاد مجیدی بوده که با مدیران وقت بنای ناسازگاری داشته و سوءمدیریت‌ها را برنمی‌تابیده. از این رو و با تغییر دولت و به تبع آن وزارت ورزش و جوانان، مصطفی آجورلو با اختیار تام راهی ساختمان محله سعادت‌آباد شد تا باشگاه استقلال مدیرعاملی در جایگاه رئیس فدراسیون فوتبال داشته باشد. تصمیمی که به نظر هم موفقیت‌آمیز بوده و لااقل تاکنون هیچ ناهماهنگی و کدورتی بین فرهاد و سردار پیش نیامده.

تمام این‌ها البته باعث نخواهد شد که فرهاد مجیدی بدون احتیاج به نتیجه از تداوم حضور خود در رختکن آبی‌ها مطمئن باشد؛ مصطفی آجورلو با همان روحیه نظامی مورد انتظار، بارها در لفافه از فرصت ۶ هفته‌ای به فرهاد مجیدی برای اثبات حقانیت و توانایی‌هایش یاد کرده و البته تمدید قراردادش برای فصل آتی را منوط به کسب نتیجه در خور (بخوانید قهرمانی لیگ برتر) دانسته.

با این حال تیم فوتبال استقلال از نخستین مخمصه جان سالم به در برد اما نمایش آبی پوشان با این شرایط هرگز راضی کننده نیست.

هنوز در قلب خط تدافعی شاگردان فرهاد مجیدی خلأ دیده می‌شود و جناحین آبی برخلاف روزهای بازیگری فرهاد مجیدی، هیچ روندگی و فعالیت مثبتی ندارد. هافبک آبی پوشان با جای خالی یک مغز متفکر روبه‌روست و خط آتش هم از سوزاندگی لازم برخوردار نیست. فرهاد مجیدی در کنار بازیابی قوای جسمانی سربازانش، به حداقل ۲ خرید طراز اول هم نیاز خواهد داشت تا این حفره‌ها پر شود و مسیر را برای درخشش ستاره‌های آبی هموارتر سازد.

فصل ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بالاخره به اولین سالی تبدیل شد که فرهاد مجیدی با هیچ مدیرعاملی به مشکل نخورد، در رختکن آبی‌ها ماندگار شد تا اصطلاحاً تیم را خودش ببندد و مطابق با نیازهای خودش به جذب یا رد بازیکنان بپردازند

سوژه

مازیار گیلکان

آنچه درباره استقلال می‌دانستیم

استقلال در بازی با هوادار به عنوان نمایش اول در لیگ برتر و در حالی که بازی‌های تدارکاتی کافی نداشت، امیدوارکننده بود، بخصوص در نیمه دوم که توانست خود را به حریف بیشتر تحمیل کند اما استقلال ضعف‌هایی را در بازی با هوادار نشان داد که ضعف‌های شناخته‌شده این تیم است.

استقلال در خط میانی خود نیاز مبرم به هافبک‌های خلاق دارد. خلاقیت را در استقلال نمی‌توان با فوتبالی که آرش رضاوند اجرا می‌کند، به دست آورد.

استقلال که برای تمدید قرارداد با رضاوند عجله هم داشت، انگار نمی‌دانست که برای قهرمانی رضاوند نمی‌تواند هافبک بازیسازش باشد. بازیکنی در اندازه خلاقیت رضاوند، نمی‌تواند بازیساز تیمی باشد که خیال قهرمانی دارد.

هافبک‌های دیگر استقلال نیز هافبک‌های دفاعی متوسطی هستند که با یک پلی‌میکر به تکمیل کردن خط میانی نزدیک می‌شوند و بدون پلی‌میکر نمایشی جمعی و متوسط دارند که حتی برای پیروزی مقابل هوادار هم تیم را به دردسر می‌اندازند، چون فکر بازی ندارند و در جریان بازی با ایده بازی نمی‌کنند.

خط حمله استقلال که دو بازیکن بزرگش را از دست داده است، با بازیکنانی تشکیل شده است که طی یک فصل دسته جمعی ۱۰ گل نمی‌زنند.

این برای استقلال کافی نیست، بلکه برای یک تیم متوسط در لیگ کافی به نظر می‌رسد.

استقلال شاید بتواند این مشکلاتش را با خریدهای خارجی جبران کند و البته این به کیفیت خریدها بستگی خواهد داشت. زمان لازم است تا بازیکنان جدید احتمالی بتوانند در تیم جا بیفتند. استقلال یک خریدگران هم انجام داد که نمی‌دانیم تا چه اندازه مؤثر خواهد بود. امین قاسمی‌نژاد بر اساس قیمتش باید سوپراستار استقلال باشد اما در دقایق کوتاه بازی‌اش تا امروز نمایشی چشمگیر نداشته و از آینده نیز بی‌خبریم.

استقلال بازیکن جوانی دارد که شاید بهترین خرید فصل باشد. امیرحسین حسین‌زاده می‌تواند بار استقلال را بر دوش بکشد؟ استقلالی که هافبک‌های خلاق کم دارد و مهاجم گلزنش را هنوز نمی‌شناسیم، نباید به حسین‌زاده دل ببندد.

حسین‌زاده باید ستاره تیمی باشد که در پست‌های دیگر بازیکنان برجسته‌ای دارد، نه اینکه بخواهد یک تنه کاری کند.

استقلال در بازی با هوادار که حریف محترمی از نظر فنی بود، ضعف‌های خود را شاید بیشتر شناخته باشد، اگرچه پیش از انجام این بازی نیز مشکلات نیروی انسانی استقلال قابل شناسایی بودند.